

Wacław Zygmunt Günther

1884 – 1953

Urodzony w Siedlcach. Gruntownie wykształcony: gimnazjum klasyczne w Jałcie (1905), studia wyższe techniczne we Lwowie (1910) i w Liège w Belgii (1912). W latach 1911-1917 asystent, adiunkt i docent Szkoły Politechnicznej we Lwowie. Od 1918 r. związany z elektrotechniką wojskową. Równolegle podejmuje różne wykłady na Politechnice Warszawskiej. W latach 30. rozpoczyna współpracę z przemysłem kablowym i angażuje się w studia nad planami kompleksowej elektryfikacji kraju.

Podczas okupacji uczestniczy w tajnym nauczaniu i tzw. „Projekcie Z” delegata rządu na kraj. Do pracy naukowej i dydaktycznej wraca w połowie 1945 r. Najpierw przyjmuje propozycję Politechniki Śląskiej obejmując wykłady z podstaw elektrotechniki i przyjmując funkcję Dziekana Wydziału Elektrycznego. Jednak już w połowie 1946 r. decyduje się na przeniesienie na Politechnikę Wrocławską. Tu obejmuje stanowisko Kierownika Katedry Elektrotechniki Ogólnej, a w marcu 1947 r. zostaje mianowany profesorem zwyczajnym.

Członek założyciel Stowarzyszenia Elektryków Polskich. Pułkownik w stanie spoczynku.

Zmarł niespodziewanie podczas urlopu na terenie Szwajcarii Kaszubskiej. Został pochowany na cmentarzu w Kościerzynie.